

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

5 Ιουνίου 2008

‘Η Ανάληψις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Λουκ. 24, 36-53)

Ἄγαπητοί μου, ἀφοῦ ἔνεκα τῆς Αναστάσεως τοῦ Κυρίου μας γιορτάσαμε «Θανάτου τὴν νέκρωσιν, ἃδου τὴν καθαίρεσιν» καὶ βιώνομε «τὴν ἀπαρχὴν ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου», σήμερα ἀς εὐφρανθοῦμε, γιατὶ ἡ φθαρτὴ καὶ χοϊκὴ καὶ θνητὴ ἀνθρωπίνη φύση, αὐτῇ ποὺ γκρεμίστηκε ἀπὸ τὸν Παράδεισο στὰ βάραθρα τοῦ Ἅδου, ἀναλαμβάνεται ὑπεράνω ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων. Τὸ λοιπὸν «Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τῶν οὐρανῶν τοῦ οὐρανοῦ».

Δοξολογία καὶ εὐχαριστία ἀνήκει σ' Ἐκεῖνον ποὺ ἥλθε στὴ γῆ γυμνὸς ἀπὸ σάρκα καὶ ποὺ τώρα ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν γῆ στὸν Οὐρανό, στοὺς κόλπους τοῦ Ἀνάρχου Πατρός, φέρων τὴν ἀνθρώπινη φύση. «Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα».

«Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβεὶμ καὶ ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων» καὶ «ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης». «Ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν». Τὰ τάγματα τῶν ἀγίων ἀγγέλων βλέποντας τὸν Χριστό, τὸν μεσίτη Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, φέροντα στοὺς οὐρανοὺς ἀνθρώπινη σάρκα, ἐθαύμασαν καὶ ἐψαλλαν νικητήριο παιᾶνα σ' Αὐτόν, γιατὶ συνέτριψε τὸν διάβολο καὶ τὴν ἀμαρτία, τὸν θάνατο καὶ τὸν ἄδη καὶ ἐδοξολόγησαν τὴν σωτήρια Αὔτοῦ Ἀνάληψη. Καὶ εἶναι σωτηριώδης ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, γιατί, δυνάμει αὐτῆς, ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ποὺ φυλάσσουν τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ ἔχουν ν' ἀναληφθοῦν «ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα». Εἶναι ἐπίσης ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας σωτηριώδης, γιατὶ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἐλάμπρυνε τὴν σάρκα, ὕψωσε στοὺς οὐρανοὺς τὸ γήινο, τὴν ἔκπτωτη ἀνθρώπινη φύση, ἐκάθισε ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρικοῦ θρόνου, τοὺς πολέμιους μετέστρεψε σὲ φίλους, ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους σὲ μιὰ Ἐκκλησία ἀνέδειξε· τὸν εὐτελῆ, λόγῳ τῆς ἀμαρτίας, ἀνθρωπο ἀνώτερο καὶ πολύτιμο ὄλων ἀπεκατέστησε· ὅθεν γεμάτοι χαρὰ ψάλλουμε «Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναλήψει Σου».

Ἀδελφοί· «ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανούς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ. Οἱ οὐρανοὶ ἡτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ἄγγελοι θαυμάζουσιν ἀνθρώπους ὄρωντες ὑπεράνω αὐτῶν. Ο πατὴρ ἐκδέχεται ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναίδιον». «Πάντα τὰ ἔθνη κρατήσατε χεῖρας». Αὐτὸς ποὺ σήμερα διαπερνᾶ τοὺς οὐρανούς, Αὐτὸς

πάλιν ἔρχεται μὲ τὴν αὐτὴ σάρκα «κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς». Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν, ὡς ἄνθρωπος ἀνελαμβάνετο καὶ ὡς Κύριος ἐπορεύετο, ἀνεφέρετο ὡς βροτὸς καὶ ὡς Θεὸς ἀνήρχετο», ὡς Βασιλιὰς ἀνέβη ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ ὡς Ἀρχιερέας εἰσῆλθε εἰς τὰ ἀχειροποίητα ἄγια. «Μεγάλη, Δεσπότα, ἡ φιλανθρωπία Σου».

Κύριε· «Ἄρας ἐπὶ τῶν ὥμων τὴν πλανηθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ἀναληφθεὶς προσήγαγες τῷ Θεῷ καὶ Πατρί». Τὶ μεγάλη ἀλήθεια δωρεά! Τὶ σπουδαία τιμή! Ἐμεῖς, «οἱ τὰ χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες», «θεωροῦντες Σου τὰ ὑψώσεις Χριστέ, ἀνυμνοῦμέν Σου τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφή, προσκυνοῦμέν Σου τὰ παθήματα, τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, δοξάζομεν τὴν ἐνδόξον Σου Ἀναλήψιν» καὶ μαζί με τὸν ἵερὸν ὑμνωδὸν ψάλλομε· «Δεσπότα, μὴ ἔασῃς ἡμᾶς ὄρφανούς, ἀλλ’ ἀπόστειλον τὸ Πανάγιόν Σου Πνεῦμα φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν». Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, ἀδελφοί μου. Ἐκεῖνον ποὺ ἐγεννήθη ὡς Αὔτὸς ἡθέλησεν, Ἐκεῖνον ποὺ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν πατήσας τὸν θάνατον. Αὐτόν ποὺ σήμερα ἀνελήφθη ἐν δόξῃ, τὸν δυνάστην καὶ κραταιὸν καὶ ἐν πολέμῳ δυνατόν. «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, ἵνα ἀνυψώσῃ τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδὰμ καὶ ἵνα ἀποστείλῃ Πνεῦμα Παράκλητον τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν». Γιατὶ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ ἐνδιαφέρεται γιὰ μᾶς, ἀφοῦ «οὐ πρέσβυς οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ’ αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς». Ὁθεν «λατρεύσωμεν αὐτῷ ἐν ὄσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ». Ἀκόμη δὲ «ἄγγελικῶς οἱ ἐν τῷ κόσμῳ πανηγυρίσωμεν λέγοντες, ἄγιος εἰς ὁ Πατὴρ ὁ οὐρανιος, ὁ συναίδιος Λόγος, ἄγιος εἰς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον».

Ἐμπρὸς λοιπὸν κεκαθαρμέναις διανοίαις «καθαρίσωμεν ἐαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ», ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴν καὶ πᾶν δώρημα τέλειον.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]